

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-203/2024-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Borisa Markovića, predsjednika vijeća, Blanše Turić i Lidije Rostaš članove vijeća te sudske savjetnice Tajane Šimunović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Odvjetničko društvo BUŠURELO, ŽUŽUL i partneri d.o.o., Zagreb, Petrinjska ulica 29, OIB: 53691564066, koje zastupaju direktor i BB i AŽH, protiv tuženika Republike Hrvatske, Povjerenika za informiranje, Trg žrtava fašizma 3, Zagreb, OIB: 68011638990, radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 11. prosinca 2024.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja tuženika Republike Hrvatske, Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/24-01/510, urbroj: 401-01/05-24-2 od 19. rujna 2024.

Obrazloženje

- Osporavanim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Grada Zagreba, klasa: 008-02/24-002/147, urbroj: 251-02-02/008-24-6 od 9. svibnja 2024., kao neosnovana.
- Navedenim prvostupanjskim rješenjem odbijen je zahtjev za pristup informacijama tužitelju od 22. travnja 2024., kojim je zatražen uvid u ponude ostalih ponuditelja u okviru raspisanog javnog natječaja, temeljem odredbe članka 23. stavka 6. točke 2., a u vezi s člankom 15. stavkom 3. točkom 1. Zakona o pravu na pristup informacijama, jer prvostupanjsko tijelo smatra da postoje osnove sumnje da bi objavljivanje zatražene informacije onemogućilo učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje sudskog, upravnog ili drugog pravno uređenog postupka, izvršenje sudske odluke ili kazne.
- Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da pobijano rješenje ne sadrži sve elemente glede propisanog oblika i sadržaja iz članka 98. Zakona o općem upravnom postupku te da se u postupku koji je prethodio donošenju rješenja nije postupalo prema pravilima postupka, odnosno jer činjenično stanje nije pravilno utvrđeno te je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja pa su stoga i pogrešno primijenjeni pravni propisi na osnovi kojih je rješenje doneseno. Tuženik se ni na koji način nije očitovao o istaknutim žalbenim navodima tužitelja odnosno u obrazloženju rješenja uopće nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, a oni koji

su navedeni su nejasni i proturječni. Naime, u pobijanom rješenju Grada Zagreba uopće ne postoji nikakvo objašnjenje koje su to točno osnove sumnje da bi pružanje traženih informacija onemogućilo učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje postupka javnog natječaja, odnosno na koji točno način i zbog čega bi pružanje traženih informacija onemogućilo vođenje bilo kojeg postupka. Posebno napominje da je iz sadržaja propisanih prava i obveza svih sudionika javnog natječaja razvidno kako nakon trenutka predaje ponude ne postoji više nikakva mogućnost niti jednog od ponuditelja da na bilo koji način te u bilo kojem pogledu utječe na daljnje vođenje postupka javnog natječaja, budući da od trenutka predaje ponuda pa do trenutka donošenja odluke o odabiru nije moguće niti dopušteno dostavljanje ikakve naknadne dokumentacije, mijenjanje bilo kojeg od elemenata iz dostavljenih ponuda niti bilo kakvo interveniranje u ponude ostalih ponuditelja. Smatra da je tijelo javne vlasti sukladno mjerodavnim odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama teoretski moglo uskratiti samo i isključivo pristup informaciji koja se odnosi na tražene potvrde, dok je istodobno bilo dužno omogućiti uvid u ostatak spisa odnosno ostatak tražene ponudbene dokumentacije. Do koje mjere tuženik postupa nezakonito potvrđujući doneseno prvostupanjsko rješenje Grada Zagreba razvidno je iz činjenice da u obrazloženju pobijanog rješenja izričito navodi kako je prilikom provedbe testa razmjernosti i javnog interesa potrebno razmotriti preteže li javni interes u odnosu na štetu koja može nastati dostavom informacije o postupku javnog natječaja, a da unatoč tome onda ni na koji način ne navodi koja je to točno šteta koja bi mogla nastati dostavom traženih informacija te u potpunosti ignorira činjenicu da je upravo u odnosu na ponuditelja BOSO d.o.o. postupak javnog natječaja okončan donošenjem zaključka gradonačelnika Grada Zagreba od 7. svibnja 2024. kojim se podneseni prigovor trgovačkog društva BOSO d.o.o. odbija kao neosnovan. Dakle, jasno proizlazi da je pobijano rješenje bez razloga o odlučnim činjenicama, da je u cijelosti pogrešno primijenjen Zakon o pravu na pristup informacijama te da je postupljeno protuzakonito i netransparentno. Predlaže da ovaj Sud poništi rješenje tuženika.

4. Tuženik je u odgovoru na tužbu naveo da u potpunosti ostaje kod pobijanog rješenja iz razloga navedenih u njegovom obrazloženju te se u svom odgovoru očituje na navode tužitelja u tužbi. U bitnom navodi da je iz sadržaja tužbe razvidno da tužitelj u stvari zastupa interese ponuditelja u postupku javnog natječaja, trgovačko društvo BOSO d.o.o. te je svakako za istaknuti činjenicu da se korisnicima odnosno podnositeljima zahtjeva u postupcima ostvarivanja prava na pristup informacijama koji su sudionici nekih natječajnih postupaka načelno može omogućiti širi pristup informacijama iz tih postupaka nego onima koje su treće osobe koje nisu sudjelovale u tim postupcima. Tužitelj u prvostupanjskom spisu predmeta nije dostavio punomoć kojom bi dokazao da podnosi zahtjev u ime neke stranke koju zastupa, odnosno da podnosi zahtjev za pristup informacijama u ime jednog od ponuditelja, trgovačkog društva BOSO d.o.o., kojeg ističe u tužbi. Tuženik ističe da je u prvostupanjskom postupku izvršena provjera i utvrđeno da tužitelj nije jedan od ponuditelja u postupku predmetnog javnog natječaja, pa se smatra trećom osobom koja traži pristup informacijama, a ne osobom koja je sudjelovala u postupku javnog natječaja iz kojeg se traži informacija. Nadalje, u svom odgovoru tuženik iznosi odgovore na navode tužitelja u tužbi i iznosi razloge zbog kojih smatra da su isti neosnovani te posebno ističe da kada tijelo javne vlasti omogući pristup informaciji, informacija postaje dostupna javnosti u potpunosti, što znači da tužitelj, ponuditelj, kao i javnost kao takva mogu utjecati na donošenje odluke tijela javne vlasti, nakon što zaprime informaciju,

odnosno mogu poduzeti neke radnje i korake koji će ometati prvostupanjsko tijelo u provođenju i dovršenju samog postupka javnog natječaja, izbora najpovoljnijeg ponuditelja. Omogućavanjem pristupa ponudama ostalih ponuditelja trećim osobama ne može se otkloniti mogućnost utjecaja na učinkovito vođenje postupka javnog natječaja. S obzirom na navedeno bespredmetan je navod tužitelja o djelomičnom pristupu traženim informacijama. Nadalje, navodi da osobe koje smatraju da su im neka prava ugrožena, imaju mogućnost njihove zaštite sukladno relevantnim propisima, kao što je u ovom slučaju prigovor, koji je ponuditelj trgovačko društvo BOSO d.o.o. iskoristio u konkretnom slučaju. Tuženik predlaže da ovaj Sud odbije tužbeni zahtjev.

5. Tužitelj je dostavio očitovanje na odgovor tuženika na tužbu te ističe da prilikom ocjene zakonitosti pojedinačnog upravnog akta tuženik nije ovlašten u odgovoru na tužbu iznositi bilo kakve drugačije ili dodatne razloge ili drugačiju ili dodatnu argumentaciju vezano uz pobijano rješenje od onih razloga i argumentacije koju je iznio u obrazloženju pobijanog akta. Tužitelj nadalje u svom podnesku navodi razloge zbog kojih smatra da nisu osnovani navodi tuženika izneseni u odgovoru na tužbu. Predlaže da ovaj Sud u cijelosti prihvati postavljeni tužbeni zahtjev.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja tuženika u granicama zahtjeva iz tužbe, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio zakon time što je odbio žalbu tužitelja izjavljenu protiv rješenja Grada Zagreba od 9. svibnja 2024., kojim je odbijen zahtjev tužitelja za pristup informacijama od 22. travnja 2024., kojim je zatražen uvid u ponude ostalih ponuditelja u okviru raspisanog javnog natječaja.

8. Prema podacima u spisu predmeta proizlazi da je tužitelj zahtjevom od 22. travnja 2024. zatražio od prvostupanjskog tijela uvid u ponude ostalih ponuditelja u okviru raspisanog javnog natječaja za davanje u zakup poslovnih prostora, objavljenog 19. veljače 2024. na web stranici Grada Zagreba i to za poslovni prostor pod brojem ..., [adresa], površine 405,42 m² s oglašenom trgovačkom djelatnosti i početnim iznosom mjesečne zakupnine od 2.313,94 eura. Nadalje, iz odluke o zakupu i kupoprodaji poslovnog prostora nesporno proizlazi da je predmetni javni natječaj koji je objavljen 19. veljače 2024., pravno uređeni postupak koji je u tijeku, jer povjerenstvo za davanje u zakup do dana podnošenja predmetnog zahtjeva za pristup informacijama, a niti do dana isteka roka za donošenje odluke o podnesenom zahtjevu nije predložilo gradonačelniku Grada Zagreba izbor najpovoljnijeg natjecatelja za predmetni poslovni prostor te nije donesen zaključak o izboru najpovoljnijeg natjecatelja, a niti je sklopljen ugovor o zakupu predmetnog poslovnog prostora.

9. Prema odredbi članka 23. stavka 6. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13., 85/15. i 69/22.) propisano je da će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev ako se ispune uvjeti propisani u članku 15. stavcima 2., 3. i 4., a u vezi s člankom 16. stavkom 1. ovog Zakona.

10. Člankom 15. stavkom 3. točkom 1. Zakona o pravu na pristup informacijama propisano je da tijelo javne vlasti može ograničiti pristup informaciji ako postoje osnove sumnje da bi njezino objavljivanje onemogućilo učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje sudskog, upravnog ili drugog pravno uređenog postupka, izvršenje sudske odluke ili kazne.

11. Odredbom članka 16. stavka 1. navedenog Zakona propisano je među ostalim da je tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu za pristup informaciji iz

članka 15. stavka 2. točke 2., 3., 4., 5., 6. i 7. i stavaka 3. i 4. ovoga Zakona, dužno prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti i javnog interesa.

12. Dakle, u provedenom postupku je utvrđeno da je predmetni natječajni postupak prvostupanjskog tijela bio u tijeku, pa je slijedom navedenoga tuženik pravilno ocijenio da je prvostupanjsko tijelo ispravno odlučilo kada je prvostupanjskim rješenjem odbilo zahtjev tužitelja navodeći za to razloge iz članka 15. stavak 3. točke 1. Zakona o pravu na pristup informacijama. Tuženik osnovano smatra da sudionici natječaja koji su se natjecali na obavljenom natječaju za zakup poslovnog prostora u tijelu javne vlasti svoje pravo da budu informirani o tijeku i provedbi natječajnog postupka ostvaruju na temelju posebnog propisa i svojstva što su sudionici u natječajnom postupku, dok treće osobe koje nisu sudjelovale u natječajnom postupku, kao što je tužitelj, imaju pravo podnijeti zahtjev za pristup informacijama i tražiti pojedine informacije iz natječajnog postupka. Međutim, u konkretnom slučaju tužitelj je postavio zahtjev za pristup informacijama o tijeku provođenja postupka javnog natječaja pa pravilno smatra tuženik da je trebalo voditi računa o činjenicama koje su važne za zakonitost i pravilnost provedbe postupka pa tako i o ograničenju koje je propisano člankom 15. stavkom 3. točkom 1. navedenog Zakona kojim se štiti postupak i koji uključuju provedbu testa razmjernosti i javnog interesa te je bilo potrebno razmotriti preteže li javni interes u odnosu na štetu koja može nastati dostavom informacija o postupku javnog natječaja.

13. Imajući na umu navedeno osnovano smatra tuženik da informacije iz postupka koji je u tijeku ne bi trebale biti javno dostupne, a tuženik je utvrdio da u pogledu traženih informacija ne preteže javni interes jer se radi o postupku javnog natječaja u tijeku.

14. Prema ocjeni ovoga Suda, odlučne činjenice za pravilno rješenje predmetne stvari utvrđene su na zakonom propisani način, a na drugačiji zaključak ne upućuju ni tužbeni navodi u kojima tužitelj iznosi navode zbog kojih smatra da je rješenje tuženika nezakonito.

15. Trebalo je stoga, na temelju članka 116. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", 36/24.) tužbu odbiti kao neosnovanu.

U Zagrebu 11. prosinca 2024.

Predsjednik vijeća:
Boris Marković, v.r.